

Bár halálra ítélték, mégis életre kelt az operett Komáromban a Teátrum Polgári Társulás előadásában

Maga az előadás nem igen fog bekerülni a színháztörténet aranykönyvébe, de néhány gondolatot megér, hogy miért is jött létre annak idején a Teátrum. Bár halálra ítélték, mégis életre kelt az operett Komáromban a Teátrum Polgári Társulás előadásában

Maga az előadás nem igen fog bekerülni a színháztörténet aranykönyvébe, de néhány gondolatot megér, hogy miért is jött létre annak idején a Teátrum. A rossznyelvek szerint azért, mert egyes, főleg idősebb színészek nem kaptak megfelelő szerepet. Van benne valami. Dráfi Mátyás, a színház alapítója szerint két oka volt a társulat létrejöttének. A Jókai Színház elfelejtkezett eredeti küldetéséről, s megszűnt tájoló színház lenni, másrészt kihalt a színházból a főleg idősebb és vidéki közönséget vonzó könnyedebb operett és vígjáték. A társulat létrejötte óta eltelt néhány esztendő, s az élet nem cáfolta meg Dráfi szavait. Persze, a színház vezetői védekezhetnének azzal is, hogy a színház a megye alá tartozik, amely nem igen támogatja a megyehatárok átlépését, a minisztérium szintén nem bőkezű, ha tájelőadásokról van szó. Ma már inkább az a téma, hogy a helyi, ma már egyeteminek nevezett közönség nem jön be a helyben tartott előadásokra. A Teátrum a Csókos asszonnyal nyitott néhány évvel ezelőtt, s utólag is be kell valljam, szerettem azt az előadást. A Furcsa pár már közel sem jött be, a Twist Olivérről pedig csak utólag szereztem tudomást. Ezt követte egy újabb operett, Huszka Jenő Gül babája, amely egy legendát dolgoz fel, amelynek valószínűleg nem sok a történelmi alapja. A filmtörténet viszont jegyzi, hiszen két alkalommal is megfilmesítették, s mindkét alkalommal a kor akkori sztárjai játszották az aktuális szerelmespárt, így Jávör Pál és Szeleczy Zita, illetve Zenthe Ferenc és Krencsey Marianne. S bár a két film elkészülte között tizenöt év telt el, Gül baba szerepét mindkét filmben Kőmíves Sándor játszhatta el.

Az operett a tizenkilencedik század végének slágerműfaja, s bár francia, osztrák és német nyelvterületen is hódít, mégis vérbeli magyar műfaj lett. Huszka 1902-ben a Bob herceggel teszi le a névjegyt, s ezt még számos nagy sikerű bemutató követi (Lili bárónő, Mária főhadnagy). Az már csak margóra tartozik, hogy 1960-ban bekövetkezett halála után, felbecsülhetetlen értékű hagyatéka, kottái egerek martalékává lettek egykori budapesti lakásán. A Gül baba korabeli legendára épít, a biztos csak annyi, hogy Buda legismertebb török műemléke egy bizonyos Gül baba türbéje. Gül baba a százötven éves török megszálltság első felében élt Budán. Hogy mikor, azt ma már jótékony homály fedi. A Huszka-féle történet 1590-ben játszódik, de egyes történelmi források szerint maga Gül baba már 1541-ben halott volt. Amit a legendák még tudni engednek, békés természetű volt, szerette a költészetet és a természetet, s ezen belül a rózsáit. Huszka és Martos sztorijában Gül baba szépségesnek nevezett lánya, Leila és egy szabad szájú diák, Gábor között zajlanak az események. Gül baba, aki ugyan elkötelezett híve az iszlám törvénykezésnek, mégis enged lánya és háremhölgyei akaratának, s inkább még a rózsáit is elpusztítja, hogy a fiatalok egymáséi lehessenek. Igazi banális történet, ahogy az az operett aranykönyvében meg vagyons írva.

Dráfi Mátyás abból dolgozott, ami van, így az előadás minden szintjén tiszta eklektika. Van, amikor ez jól áll neki, de bizony van, amikor kínosan kellemetlen. Igazi giccskavalkád Kopócs Tibor díszlete, különösen a második felvonásban a színpad közepét eluraló szökőkút viszolyogtat. S itt és most nem igazán érdekel egy színházi társulat anyagi helyzete. A jelmezek próbálnak megfelelni a sablonoknak, s a Győri Nemzeti Színház jelmeztárából és török butikokból sikerül tisztességesen felöltöztetni hőseinket. Az előadás legnagyobb gondja a színészi eklekticizmus, ugyanis színész híján a rendező minden bokorból előhúzott valakit, aki hajlandó volt színpadra lépni. Amolyan szedett-vedett bandát látunk, amelybe belefér a

Írta: Új Szó

2006. január 29. vasárnap - Módosítás: 2006. január 29. vasárnap

tizennégy éves háremőr és a hetven fölötti katona is. Az ún. profi színészek közül kellemes meglepetés Miskovics László szeretni való, kedélyeskedő Gül babája, akinek vannak szép pillanatai, és énekesi múltját is fényesre csiszolja. Sokkal kínosabb a szerelmespár szereposztása, ahol a Gábor diákot adó Berecz Györgynek nincs hangja, míg a Leilát alakító Illés Gabriella ugyan tisztességesen énekel, de kora miatt Leila édesanyjaként hitelesebb lenne. Jól használja ki a szerepben rejlő lehetőségeket és sablonokat Dráfi Mátyás (Mujko, a cigány), Petrács Anna (Mujkóné) és Mák Ildikó (Zulejka). Rendkívül kellemetlenek Boráros Imre (Ali basa) szövegtévesztései. A többiek kevesebb-több kényszeredettséggel lézengenek a színpadon, s táncra fakadnak a legváratlanabb és leghiteltelenebb pillanatokban.

Láthatóan sikerre van ítélve a Teátrum előadása. Ez sajnos, nem az előadás művészi színvonalának, hanem a Jókai Színház rossz műsorpolitikájának szól. Pedig az operett nem halott műfaj, csak jól kell tudni kezelni.

JUHÁSZ DÓSA JÁNOS